

slag. Ikke fordi jeg personlig ikke har brudt mig om de projekter, jeg har deltaget i – så skulle man jo være et skarn – men fordi hensynet til kulturen og de midler, som staten skal bruge til kultur, bør vægte langt tungere i overvejelserne. Og det er meget svært at forestille sig, at lovforslaget skulle hjælpe synderlig i den retning.

Indtil nu har 91 pct. af ansøgningerne til Kulturfonden fået afslag. Man kan således med rette diskutere, om der overhovedet er et behov for en sådan fond, eller om fonden ikke snarere har til formål at skabe et behov, som ikke er der, men som til gengæld kan sikre institutionens overlevelse.

I Venstre er vi ikke bange for at anerkende, når noget, som vi selv har stået bag, ikke er blevet en succes. Vi kan som sagt fuldt tilslutte os den forhenværende kulturministers ord om, at fondens virksomhed med tiden er blevet mere og mere diffus, og at vi derfor må se, om vi kan formulere en lovgivning, der kan forfølge de resultater, som der er bred enighed om at vi skal nå rent kulturpolitisk. Men at bevare og endda udvikle en fond, der har spillet fallit eller i hvert fald udspillet sin rolle, ved at øge dens åremål og udvide bestyrelsen samt dens kompetence til nu også at skulle fungere som udførende, er fuldstændig ulogisk og hører til i den omvendte verden, og det kan vi som ansvarlige politikere ikke tillade os.

Hvis en institution spiller fallit eller har udspillet sin rolle, bør vi lukke den. Bare fordi den er offentlig, behøver det ikke at være en naturlov, at den skal eksistere og da slet ikke udvikles.

For at imødegå eventuelle misforståelser vil jeg dog godt slå fast: I Venstre ser vi det ikke som et mål i sig selv at spare på kulturpengene, men vi ser altså heller ikke, at noget skulle godtgøre, at institutioner bliver et mål i sig selv.

I Venstre er vi tilhængere af, at kulturen får gode kår. Vi er tilhængere af, at den får gode rammer at udvikle sig inden for, men vi skal være meget omhyggelige, når vi vurderer, hvad vi giver ud, og hvordan vi fordeler de kulturelle midler; det er trods alt skatteborgernes penge, det drejer sig om.

Med baggrund i den netop offentliggjorte handlingsplan for Det Danske Filminstitut, der indeholder flere glimrende elementer, kunne man jo passende kanalisere en del af midlerne fra Kulturfonden over i en øget støtte til dansk filmproduktion. Det er mit indtryk, at der er bred enighed om at begunstige den del af det

danske kulturliv, og det støtter vi varmt i Venstre. Men pengene skal tages et sted fra, og den hidtidige Kulturfond vil være en pæn begyndelse.

Vi må først og fremmest sætte kvalitet frem for kvantitet i den overordnede politik. De begrænsede kulturmidler, der er, skal anvendes på skabende og også gerne eksperimenterende kunst af national interesse, der ikke kan bære sig selv økonomisk, men som kan medvirke til at fremme vores kulturarv. Dansk filmproduktion er en vigtig del af den kulturarv.

Vi mener derimod ikke, at kulturministerens kosmetiske ændringer af Kulturfonden er vejen til at styrke kulturarven, tværtimod. Det har vi givet udtryk for før, og det holder vi fast i.

I Venstre er vi af den opfattelse, at alle støtteordninger til kulturen bør underkastes et samlet eftersyn, og ud fra det må vi regulere eller skabe de rammer, der kan forfølge de kulturpolitiske mål. Det er i det hele taget en proces, der må ske løbende, så vi ikke fastlåses i en utidssvarende politik og et unødigt bureaukati i en hastigt foranderlig verden.

Udviklingsfonden, som den er skitseret her, ligner mere et mål i sig selv. Den indeholder flere centralistiske aspekter, der i sig selv udgør en risiko for, at kulturen bliver politisk dikteret af ministeriet. Det er kulturen, vi skal styrke, ikke institutioner, ministerielle beføjelser eller projekter for projekternes skyld. Ingen af delene kan nogen sinde gå forud for de fælles kulturpolitiske mål.

Tak på forhånd.

Brian Mikkelsen (KF):

Ifølge den skriftlige fremsættelse skal fonden her være dynamisk, den skal være fleksibel, den skal være slagkraftig, og så skal den også være visionær. Det er jo ikke nogle ord, som særlig mange mennesker vil skrive under på at de er imod. Men hvad ellers er indholdet eller substansen?

Fra konservativ side har vi ikke noget imod, at man støtter kulturlivet. Vi stemte imod oprettelsen af Kulturfonden, men vi må også erkende, at når man ser på de projekter, der blev støttet af Kulturfonden, har den på nogle områder været en væsentlig igangsætter og spilfordeler i det danske kulturliv. Den har jo bl.a. betydet, at Venstres ordfører har fået sin debut på de skrå brædder, og det er jo ikke til at kimse ad.